

ZRADA

Co to je zrada? Zrada je **záměrné** a druhou stranou **nečekané porušení** závazku, povinnosti, očekávání, slibu a podobně, zvláště směřuje-li toto jednání proti někomu, komu je člověk povinován **loajalitou**, tzn. pozitivním vztahem, blízkým vztahem

Zrada z hlediska morálky – není za to trest v podobě vězení, ale ztráta důvěry či naprostá destrukce přátelství.

O čem svědčí tato věta? Zradil mně kamarád – vyzradil manželce, že mám milenku. – člověk sám zrazuje

Úlety uletí, zrada zůstává. – zrada proniká do nitra, je to něco, co si člověk s sebou minimálně nějakou dobu nese.

Zrada se velmi úzce pojí s přátelstvím a láskou: *Láska snese spíše nepřítomnost nebo smrt, než pochybnost a zradu.*“ – *André Maurois*

Zrada je nejhlubší rána. Zrada je to, co zůstane z lásky, když se láska vytratí.“ – *Joyce Carol Oates, americká autorka*

„Držet si zvíře, abych ho mohl sníst, to znamená zradu.“ *Edward Carpenter, anglický socialista a básník* – vztah naoko, jednostranný, s cílem využít/zneužít druhého

Jako lidé nejsme dokonalí a máme sklony ke zradě: *„Člověk, to je pýcha, krutost, zrada, podlost, násilí.“* *Curzio Malaparte, italský spisovatel*

Příběh z Bible – Jidášova zrada a Petrova zrada

Bible je kniha příběhu o lidech, kteří se nějakým způsobem setkali s Bohem, a buď ho odmítli, nebo přijali. Je to kniha, která hovoří o mnoha stránkách lidského bytí, ukazuje nám na lidi autenticky, bez příkras, tak, jak žili svůj život, ať již na Boží zastavení reagovali, nebo ne.

Když byl Ježíš na zemi, tak měl kolem sebe partu kámošů – tehdy nebyl facebook, takže se spojovali jenom face to face, na živo. Asi tak, jako každý člověk, měl i Ježíš své přátele a kamarády, někteří mu byli blíž, jiní dál. V závěru svého života (30-33 let) mě kolem sebe 12 nejbližších kámošů, možná lépe řečeno přátel. O dvou z nich si čteme, že ho zradili, ale přesto se jejich zrada v něčem liší.

První z nich byl kámoš Jidáš – který Ježíše zradil při velikonoční večeři (to byla taková hostina, která měla připomínat vyjití Izraelského národa z egyptského otroctví). Ježíš měl hodně nepřátel, kteří ho chtěli zlikvidovat, protože poukazoval na jejich špatný život. Jenže on věděli, že má pravdu, a tak na něho nemohli. Zbývala jediná zrada skrze některého z jeho blízkých přátel. Jidášovi nabídli tehdy 30 stříbrných, což nebyla malá suma – dnes by to dělalo asi 10 000 EUR, čili přes čtvrt milionu korun. Zrada Jidáše byla mimo jiné motivována ziskem, chamtivostí, penězi, materiálním statkem, který posadil

výše, než přátelství s Ježíšem. Za tento obnos Ježíše Jidáš zradil a vydal ho tím na popravu. Když pak Ježíš na kříži zemřel, Jidášovi došlo, co udělal, nerozdýchal to a skočil kamikadze ze skály. Dopad byl tvrdý a smrtelný.

Druhý příběh zrady se týká Ježíšova velmi blízkého přítele (možná toho nejlepšího přítele) – Petra. Odehrál se brzy po zradě Jidáše, když Ježíše zatkli. Petr šel na tamní policii, aby sledoval, co se bude dít. Byla noc, ochladilo se, a tak se Petr přitočil k policajtům a vojákům, co tam stáli u grilu, aby se ohřál. Jenže oni ho poznali, že je to Ježíšův kámoš. Petr dostal strach, protože jako Ježíšův kámoš byl taky v průseru a mohl jít do vězení a tak řekl, že ho (Ježíše) vůbec nezná. Pro jistotu to ještě zopakoval. Ježíše? Né, toho jsem nikdy neviděl. Kdo to je? ... Pak si všiml, že se na něj Ježíš přes okno vězeňské cely smutně dívá. Petrovi došlo, co udělal, že zradil svého nejlepšího přítele. Na nic nečekal a zdrhl z policejní stanice s pláčem, který byl důkazem toho, že svého činu litoval. Věřím tomu, že prosil Ježíše o odpuštění. Když se pak po několika dnech s Ježíšem znovu setkal, jejich přátelství trvalo dál, Ježíš mu odpustil – viděl Petrovu lítost nad tím, co udělal.

Pro naše mezilidské vztahy z těchto příběhů o zradě vnímám 3 poučení:

1) Každý, i ten nejlepší přítel může zradit – jsme jenom lidé, nedokonalí, chybující. Dnes můžeš zradit ty mně, zítra já tebe. Jidáš zradil pro peníze, neměl s Ježíšem hluboký vztah, byl to vztah jen „naoko“ - takový vztah se pak snadněji zradí. Naopak Petr měl s Ježíšem opravdu hluboký vztah, ale i Petr zrazuje. Dopomohly k tomu okolnosti – někdy v životě přijdou těžké okolnosti, kdy máme strach, a v obavě o vlastní postavení možná zradíme i přítele.

2) Za zradu vždy trpíme (zaplatíme) – Jidáš zaplatil dokonce životem, ale nemusí to dojít do takového extrému. Petr trpěl výčitkami svědomí, šrámem na vztahu s přítelem, ale na rozdíl od Jidáše svého činu litoval a prosil o odpuštění. Zrada ublíží jednak druhému, ale hlavně i nám samotným (dříve nebo později). Důsledky zrady si musíme nést – a bolí to. Bolí to tím více, čím bližšího přítele jsme zradili.

3) Existuje lék na zradu – a tou je odpuštění a přijetí. Ježíš jako Bůh odpustil Petrovi a jistě by odpustil i Jidášovi, kdyby prosil o odpuštění. Ježíš je tu i dnes pro nás lidi – aby nás přijal, i když jsme zradili. Když se cítíme hrozně, když bychom někdy tak rádi vzali čas zpátky. To nejde, ale můžeme se inspirovat od Ježíše a odpustit – s tím vědomím, že i my můžeme zradit a že ten, kdo nás zradil, si také nese důsledky.

Pravá láska a pravé přátelství najde sílu k odpuštění. Ježíš nám ukazuje sám na sobě tu pravou lásku a pravé přátelství, které k nám lidem trvá, i když jsme ho zradili, odmítli, poslali z našeho života pryč. Přes toto mé odmítnutí, přes Petrovu zradu, se Ježíš dívá a jeho pohled říká: Já ti odpouštím. Můžeš začít znovu a to odpuštění, které působí jako lék, šířit dál, mezi lidmi, mezi tvými přáteli, kteří tě zradili, nebo které jsi zradil ty sám.